Igor Loffe

Én, Néró

részlet

Nulladik rész – Evőszó

(Melyben Én, Néró, a kölyökkutya rövid, kéthetes életemről megdöbbentően naturalista módon beszámolok az olvasóknak)

Először is megjegyezném:
Apám s anyám nem keresztény,
Tisztes polgárok, az igaz,
(Mondjuk nekem nem nagy vigasz);
Apám juhász, anyám puli,
Én meg (irdatlanul) csuri,
Így pap sem fonta kezüket,
Polgármester sem zsebüket,
De boldogok, s hetek múltán,
Se szó, se hang: igen kurtán,
Csak úgy „kutyamódra", nosza
Megfialt anyám, a koca.
Hatan másztunk ki nehezen
Valami nyálkás rekeszen,
Mind ahányan teremtettünk,
Hát, koromfeketék lettünk,
Nagy fészkünk egy pajta lett volt,
(Régiesen) ahol dekkolt
(Modernül) anyám meg apám,
Meg a gazda (egy szeszkazán)...

Hogy mi történt két hét alatt,
Nem tudom már, úgy elszaladt,
[Mint bélesből a tepertő,
Mikor a gyúrótekenő
Gazduram ülepe miatt,
Felborult (akár a divat
Kéthetente Milánóban),
Észjárása szerint: jobban,

„Igor Loffe" (1996) a Szilágy megyei Varsolcon nevelkedett. A kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet református szakának elsőéves hallgatója. Eddig a Hepehupában és a Helikonban publikált.

(Idézem) mutat az asszony,
Ha csak ruhát mos a parton.]
Dióhéjban talán annyit,
Néhány kilót felkaptam itt,
Megcsodáltam (úgy, mint mások):
Hogy a Nap vagy háromszáz fok,
(Azt is kiötlöttem halkan:
Nem lehetek én más, csak kan,
De, hogy miképpen jöttem rá,
Írják majd a síromra rá.)

*

Mégsem hagyhatom szó nélkül
Hogy Föld jutott ki létrészül,
(Úriasan) és e létből
(Parasztosan) baj lett végül:
Olyan történt, amit este
Anyám mond, ha nem fekszek le.
Egyszer mondom, jól figyeljen
Élő, halott, lélek, szellem,
Hogyan történt aznap este,
Akkor nőttem kéthetesre;

*

Későre járt,gyorsan történt,
(Tán elolvasnék egy Örkényt),
Mormogást hallottam túlról,
Ahol a három ló dúdol
Néhanap (egy héten ötször)
(Hogy: „nincs ember, aki megtör,
Mert ha betört vón' valaki,
Patámmal mennék most neki!")]
De most, mint akit hideg ráz,
Belészökött a rideg láz
Mindkettőjük patájába,
S egyből megtisztult a mája
A gazduram szeszszagától,
Meg a vidéki szalmától.

Tudtam már, s a szekér alá
Megszeppenve bújtam, (naná,
Majd engem visznek el, soha!
Nem vagyok olyan ostoba!)

Az összes izmom megfeszült,
Minden porcikám görcsbe ült,
(Felfokozva) vérem felfőtt,
A vércukorszintem megnőtt,
(Lábjegyzetnek még csak annyit:
Így ne kezdeményezz randit).
Megnyílt a pajta ajtója,
Bejött a gazda lurkója:
Innen lentről két méter is,
(Pedig csak egy-hatvan-centis),
Szemei: két éles horog,
(Asszem, odalent már csorog).

*

[A tetthűség érdekében
Jelen időben idézem:
(Annyi megjegyzésem volna,
Ezt fürgén, ha már olvassa)]
Kezében egy kartondoboz,
Engem anyámtól elkoboz,
Kezet fog a rút gazdával,
Apám ugat szívvel-szájjal,
Anyám összeesik nyomban
Testvéreim szénás porban,
Utoljára láttam őket,
Anyámon a jaj-redőket,
Apámon az indulatot,
Testvéreimen a szagot.